

5 þ 18 den. összeget tett ki, így a költségek főösszege = $5\frac{1}{2}$ lb; vagyis a vételár 36.7%-a.

Megjegyzem, hogy Pozsonyban akkortájt 210 bécsi fillér lett egy aranyforinttal egyenértékösítve. (Lásd a Szemlé VII évfolyamának 398. lapját.) A magyar aranyforint kb. 11 kor 50 fillérnek felel meg, a fentírt vételár és költségek pedig magyar aranyforintban és a mai koronaértékben következőkép kiszámíthatók:

24 dézsa mész vételára: 15 lb	= $17\frac{1}{7}$ aranyforint	= 197 K. 14 f.
„ „ „ száll. költs. 4 lb 192 den.	= $5\frac{17}{35}$ „	= 63 K. 11 f.
„ „ „ harminczadja 168 den.	= $\frac{4}{5}$ „	= 9 K. 20 f.
Összesen $20\frac{1}{2}$ lb	= $23\frac{3}{7}$ aranyforint	= 269 K. 45 f.

Dr. Kováts Ferencz.

A magyar arany forint árfolyamának történetéhez. — Priebatsch közöl valami öt oklevelet az 1474. április és 1482. november közötti időből (Politische Corresp. d. Kurfürsten Albrecht Achilles), melyeknek tanúsága szerint akkor 4 magyar aranyforint értéke egyenlő volt 5 rajnai forinttal. Ugyanez az arány főnnáll még 1526 és 1531 közt Mária özvegy királyné követeléseinek jegyzéke szerint, melyet Horváth Mihály közölt a Brüsszeli Okmánytár 2-ik kötetében (26. és köv. ll.), ámbar Inama-Sternegg szerint a rajnai forint időközben megrosszabult. (Deutsche Wirtschaftsgeschichte III. 2. rész. 528. lap Kruse közlései nyomán.) Továbbá ugyanez a brüsszeli okmánytár szerint 1526 és 1548 közt egy-egy magyar forintra 75 krajczár (cruciferos), egy rajnai forintra 1548-ban pedig csak 60 krajczárt számítottak (u. o. 155. lap). Ugyanebben az évben egy „hungrisch Gulden zu 100 Pfennig hungrisch oder 75 Kreutzer“.

Kropf Lajos.

Salétromos hordók „kalapjai“. A középkori czéh-rendszer egyik saját-sága volt az ipari cikkek szigorú beosztása. Pozsonyban a 15. században a kalaposok, úgy látszik, nemcsak kalapok, de minden oly fajta — szőrméből készült — fedő készítésére voltak jogosítva, a melyet „kalapnak“ neveztek. Erre vall az 1439/40. évi kamaraszámadás 319. lapján található tétel, a mely a következőképen hangzik: „Item auch an dem tag (1440. IX. 25.) hab wir gebn dem St. Huetter (kalapos) vmb 2 Huett zu dem Salniter (salétrom) 60 den. wiener“.

K. F.

Ujabb adatok Tüzes Gáborról. E folyóiratban szólottunk már Tüzes Gábor (Angelus Gabriel Gautieri de Nizza) közigazdasági működéséről. Ismertettük e tevékeny férfiú kiadatlan munkáit is. Most ismét néhány adatra bukkantunk, melyek némi világot vetnek későbbi életére.

Még I. Lipót 1703. márczius 24-én Tüzes Gábor részére az addig élvezett 1200 frt fizetés helyett évi 2000 frtot rendelt, hogy ez összegből írődeákat is tarthasson s hogy utazásokra is teljen. Lipót e rendeletéből világosan látszik, hogy Tüzes Gábort a magyar viszonyok rendezésében tovább is igénybe vették. Talán épp e miatt történt, hogy a fentebbi évi